Dziennik Urzędowy

MINISTERSTWA KOLEI ŻELAZNYCH

WARSZAWA № 16. d. 10 października 1920 r.

Spis rzeczy.

1.

ROZPORZĄDZENIE *)

Ministra Spraw Wojskowych, Ministra Kolei Żelaznych i Ministra Skarbu w przedmiocie wykonania ustawy o kolejach w czasie wojny, z dn. 14/X 1920 r. № 37279.

Na zasadzie art. 8, ustawy z dn. 27 marca 1920 r. o kolejach w czasie wojny (Dz. Ust. R. P. № 27, poz. 160) zarządza się co następuje:

Art. 1. Pracownicy kolejowi powołani do wojskowej służby kolejowej na podstawie ustawy z dnia 27 marca 1920 r. o kolejach w czasie wojny otrzymują z funduszów wojskowych pełne uposażenie na zasadach ogólnie w wojsku obowiązujących odpowiednio do ich szarży wojskowej, względnie funkcji w wojsku sprawowanych.

Art. 2. Jeżeli, przewidziane w art. 1 uposażenie wojskowe powołanych na podstawie ustawy z dn. 27 marca 1920 r. pracowników kolejowych okaże się niższe od uposażenia odpowiednich stanowisk służbowych cywilnych, wówczas osoby te otrzymują różnicę między pełnem uposażeniem wojskowem a cywilnem a mianowicie:

a) pracownicy instytucji państwowych — z funduszów tej władzy cywilnej, na której etacie pozostają;

b) pozostali z funduszów Ministerstwa Spraw Wojskowych.

Różnicę między uposażeniem wojskowem a cywilnem pobieranem przez pracowników wymienionych w punkcie b. oblicza się w ten sposób, że stanowisko zajmowane przez nich w wojskowej służbie kolejowej porównywa się z takiem samem stanowiskiem w służbie kolejowej cywilnej.

Art. 3. Przy obliczaniu różnicy uposażenia należy rozumieć:

1. Jako pełne uposażenie wojskowe:

a) u oficerów i im równorzędnych — płacę podstawową łącznie ze wszystkimi pieniężnymi dodatkami;

b) u szeregowych żołd ze wszystkimi dodatkami.

2. Jako pełne uposażenie cywilne płacę zasadniczą łącznie ze wszystkimi dodatkami.

Art. 4. Niezależnie od wymienionego w art. 1 pełnego uposażenia wojskowego, lub różnicy uposażenia wypłaconej w myśl art. 2, ci pracownicy kolejowi powołani na mocy art. 7 ustawy, którzy wskutek powołania zmienili miejsce stałego swego pobytu, otrzymują następujące dodatki procentowe od każdorazowej ogólnej sumy uposażenia cywilnego:

a) nieżonaci i wdowcy bezdzietni 15%

b) żonaci bezdzietni i nieżonaci obarczeni rodziną (1 osoba) . 25%

c) żonaci z jednem dzieckiem, wdowcy z jednem dzieckiem i nieżonaci obarczeni rodziną (2 osoby) 30%

---

*) Zwraca się uwagę, że przepisy powyższego rozporządzenia mają zastosowanie do pracowników kolejowych, powołanych do wojskowej służby kolejowej na podstawie ustawy z dnia 27/III 1920 r. o kolejach w czasie wojny (Dz. Ust. R. P. № 27 poz. 160) art. 1) oraz do tych pracowników kolejowych po nad wiek poborowy, których powołano do wojskowej służby kolejowej przed dniem ogłoszenia ustawy z dnia 27/III 1920 r. art. 11 powyższego rozporządzenia.

Co do pracowników kolejowych, powołanych do służby wojskowej (zmobilizowanych) mają nadal zastosowanie ustawy z dnia 11/VII 1919 r. normującej stosunki służbowe funkcjonarjuszów państwowych podczas pełnienia służby wojskowej (Dz. Ust. № 59 poz. 357) oraz rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 20/X 1919 r. (Dz. Ust. № 87 poz. 474).

d) żonaci z dwojgiem dzieci, wdowcy z 2-iem dzieci i nieżonaci obarczeni rodziną (3 osoby) 35%

e) żonaci z 3-iem dzieci, wdowcy z 3-iem dzieci i nieżonaci obarczeni rodziną (4 lub więcej osób) 40%

f) żonaci z 4-iem i więcej dzieci i wdowcy z 4-iem i więcej dzieci 45%

Art. 5. Za rodzinę powołanego w rozumieniu niniejszych przepisów uważać należy żonę, dzieci niżej lat 18-tu, dzieci od 18-tu do 24 lat, pozostające na utrzymaniu powołanego wskutek uczęszczania do zakładów naukowych, oraz bez żadnych ograniczeń dzieci ułomne, które nie są w stanie zarobkować.

Za rodzinę powołanego uważać należy również rodziców i nieletnie rodzeństwo niżej lat 18-tu, również z uwzględnieniem wyjątków wyszczególnionych w poprzednim ustępie, o ile powołany bezpośrednio przed powołaniem utrzymywał ich, a własnych środków na życie osoby te nie mają.

Art. 6. Wymienione w art. 4 procentowe dodatki otrzymują powołani o ile są pracownikami państwowymi z funduszów tej władzy, na które etacie pozostają, reszta zaś z funduszów Ministerstwa Spraw Wojskowych

Art. 7. Wypłatę różnicy uposażenia (art. 2) i dodatków procentowych (art. 4) pracowników państwowych do wojska powołanych, uskuteczniają właściwe władze cywilne na podstawie danych dostarczonych przez władze wojskowe.

Pozostałym pracownikom wspomnianą różnicę i dodatki procentowe wypłacają właściwe Komisje Gospodarcze, w razie zaś gdy powołany pobory te przekazał rodzinie, wypłatę uskutecznia Komisja Gospodarcza najbliższa miejsca zamieszkania rodziny.

Art. 8. Pracownicy kolejowi powołani korzystają z ogólnie obowiązujących przepisów dla osób wojskowych przepisów w przedmiocie djet i kosztów podróży, umundurowania i wszystkich innych świadczeń w naturze, przysługujących osobom wojskowym.

Art. 9. Rodziny powołanych w myśl ustawy z dn. 27 marca 1920 r. Dz. U. № 27, p. 160 nie mają prawa do zasiłków rodzinnych, wypłaconych przez powiatowe Komisje Zasiłkowe.

Art. 10. Rozporządzenie niniejsze obowiązuje począwszy od dn. 27 marca 1920 r., t. j. od dnia wejścia w życie ustawy z dn. 27 marca 1920 r.

Przypaść mogącą na podstawie niniejszego rozporządzenia nadwyżkę uposażenia właściwe władze mają wypłacić dodatkowo za czas począwszy od dnia 1 kwietnia 1920 r.

Art. 11. Z dniem ogłoszenia ustawy z dnia 27 marca 1920 r. straciła w myśl art. 12 (tejże ustawy) moc obowiązującą w porównaniu do pracowników kolejowych ustawa z dnia 2 sierpnia 1919 r. Dz. Pr. № 65, poz. 396. Zastosowuje się przeto niniejsze przepisy również do tych pracowników kolejowych po nad wiek poborowy, którzy powołani zostali do wojskowej służby kolejowej przed dniem ogłoszenia tejże ustawy.

Art. 12. Unormowane niniejszem rozporządzeniem procentowe dodatki od uposażenia cywilnego należą się powołanym do wojskowej służby kolejowej od dnia wejścia w życie ustawy t. j. od dnia 27 marca 1920 r. lub od daty powołania, o ile nastąpiło ono w czasie późniejszym. Za czas wojskowej służby kolejowej do dnia 27 marca 1920 r. należą się powołanym

dodatki procentowe od uposażenia cywilnego w myśl art. 7 ustawy z dnia 11 lipca 1919 r. Dz. U. № 9, poz. 357 bez względu na dodatki familijne, pobierane przez nich z funduszów wojskowych.

Warszawa, dnia 8 sierpnia 1920 r.

Minister Spraw Wojskowych:
(—) *Leśniewski*

Minister Skarbu:
(—) w z. *Weinfeld*

Minister Kolei Żelaznych:
(—) *K. Bartel*

2.

P R Z E P I S Y

o książkach zażaleń na stacjach kolei żelaznych z dn. 22/IX 1920 r.

№ 15877/19.

Art. 1. Na dworcach wszystkich stacji kolejowych (tak kolei państwowych jak i prywatnych) tudzież w biurach ekspedycji towarowych, gdzie takowe oddzielnie istnieją, winny znajdować się książki, przeznaczone do wpisywania zażaleń (przez publiczność podróżującą i interesantów), według załączonego wzoru.

Art. 2. Książki zażaleń przeznaczone są do wpisywania zażaleń na nieporządki na drogach żelaznych, oraz na niezachowanie przepisów kolejowych przez pracowników dróg żelaznych, o ile te nieporządki lub niezachowanie przepisów kolejowych narażają publiczność na niewygody, lub straty.

Książki te przeznaczone są również do wnoszenia zażaleń na nieodpowiednie zachowanie się personelu Kolejowego na służbie.

Art. 3. Reklamacje z powodu strat, wynikłych z przewozu podróżnych, ich bagażu, lub przewozu towarów, i opartych na dowodach podróży (biletach), lub dowodach przewozowych, nie należy wpisywać do książek zażaleń, lecz wnosić do odnośnych Dyrekcji Kolejowych.

Art. 4. Wpisujący zażalenie winien w takowem wskazać dokładnie swoje imię, nazwisko, miejsce zamieszkania (adres), oraz zajęcie, stanowisko służbowe, lub społeczne, a także powołać się na świadków ze wskazaniem ich imion, nazwisk i miejsca zamieszkania (adresu).

Art. 5. Książka zażaleń winna znajdować się u Zawiadowcy Stacji, lub dyżurnego ruchu, względnie u ekspedytora lub kasjera towarowego, pełniącego służbę w ekspedycji towarowej. Wymienieni obowiązani są dostarczyć ją osobom, pragnącym zapisać zażalenie.

Odmowa może nastąpić jedynie w razie żądania książki przez osobę nietrzeźwą lub niepoczytalną.

Art. 6. Zażalenie, zapisane do książki zażaleń, należy w przeciągu 24 godzin przedłożyć Dyrekcji Kolejowej (władzy przełożonej) z wyjaśnieniem okoliczności, które je wywołały. Dyrekcja Kolejowa (władza przełożona) załatwia zażalenie w ciągu dni 30-tu.

Art. 7. Dyrekcje kolejowe obowiązane są każdego miesiąca przedkładać Ministerstwu Kolei Żelaznych (Kontroli Ministerjalnej) wykaz wszystkich zażaleń, wpisanych do książek zażaleń w miesiącu przedostatnim (a więc np. w marcu za styczeń) wraz z krótką wzmianką, dotyczącą załatwienia każdego poszczególnego zażalenia.

Art. 8. Niniejsze przepisy, należy ogłosić w miejscu widocznem w lokalach stacji kolejowych i ekspedycji towarowych, przeznaczonych dla publiczności.

Minister:
(—) *K. Bartel.*

Wzór.

Zarząd kolejowy.................................

Urząd kolejowy.................................

ODCINEK

zażalenia №..............

Zażalenie

P. ....

Adres...

Treść zażalenia................................

....

....

....

....

....

....

Przedłożono Dyrekcji Kolei Państwowych dn. ....

pod L. ....

Zawiadowca stacji

....

Sposób załatwienia, wzgl. treść odpowiedzi danej wnoszącemu zażalenie..

Zarząd kolejowy

Zarząd kolejowy ....

Urząd kolejowy w....................................

ZAŻALENIE №..............

Treść..

....

....

....

....

....

....

....

....

....

....

dnia ....

Imię i nazwisko.................................

Zawód ....

Miejsce zamieszkania ....

Bliższy adres (ulica, № domu).......

....

3.

ODEZWA

Ministra Kolei Żelaznych do wszystkich pracowników Kolei Państwowych w sprawie zastosowania oszczędności, z dn. 20/IX 1920 r. № 38460/20.

Celem zabezpieczenia ścisłego i bezwzględnego wykonania zarządzeń wydanych przeze mnie w ostatnim czasie co do przestrzegania jak najdalej idącej oszczędności w gospodarce kolejowej, pragnę uprzytomnić całemu podległemu mi personelowi powagę sytuacji finansowej, w jakiej znajduje się nasze Państwo oraz doniosłość wynikających stąd obowiązków dla każdego obywatela a w szczególności dla pracowników państwowych.

Wojna, którą prowadzimy dla zabezpieczenia niepodległości Ojczyzny, pochłania z jednej strony niezmiernie wysokie sumy na pokrycie zapotrzebowania armji i administracji państwowej, z drugiej strony tamuje rozwój życia gospodarczego, stanowiącego źródło dochodów państwowych. Wskutek tego ukształtował się stosunek dochodów do rozchodów Państwa w ten sposób, że niedobór przybrał wprost katastrofalne rozmiary. Wystarczy nadmienić, że Skarb Państwa wyłożył na potrzeby kolei żelaznych w bieżącym okresie budżetowym t. j. od 1 kwietnia 1920 przeszło trzy i pół miljarda marek. Kwota ta stanowi tylko część ogólno-państwowego deficytu. Deficyt kolei państwowych w miesiącu sierpniu wyniósł 879.467.386 marek.

Położenie takie stawia Rząd wobec niezwykle poważnej troski w kierunku uchronienia naszej młodej państwowości od ruiny materjalnej. Ale wszelkie wysiłki Rządu przedsiębrane dla poprawienia sytuacji pozostaną bezowocne, jeżeli nie natrafią na zrozumienie i współpracę jednostek.

Wierząc, że cała rzesza moich współpracowników przejęta jest głęboko patrjotycznem uczuciem, zwracam się do wszystkich kolejarzy z gorącym apelem o wytężenie sił celem poprawy zachwianego Skarbu Państwa a w stosunku do Polskich Kolei Państwowych celem choć częściowego przywrócenia ich równowagi finansowej.

Rozmaite są drogi, które do tego prowadzą. Najpierwszą z nich jest staranie się o podniesienie wydajności pracy.

Praca winna być dziś nietylko sumienną i bezwzględnie uczciwą, ale także tak intensywną, aby była stale wyrazem największego wysiłku jednostki.

Każdy pracownik musi przed swojem sumieniem zdać sobie z tego sprawę, że tylko z własnej ochoty poniesiona ofiara pracy może rozstrzygająco wpłynąć na podniesienie ekonomicznego stanu Państwa.

Rownie ważnym czynnikiem prowadzącym do wytkniętego celu jest poczucie o konieczności stosowania bezwzględnej oszczędności przy każdej czynności urzędowej. Każdy pracownik bez wyjątku powinien w swoim urzędowym zakresie działania gospodarować jak we wsłasnym domu, starając się jak najmniejszym kosztem osiągnąć jak najlepsze rezultaty; przyczynić się do tego może w niemałym stopniu ograniczenie w służbie potrzeb osobistych do minimum, chociażby to połączone było z pewną niewygodą lub nawet zaparciem się siebie. Odnosi się to zarówno do używania sił pomocniczych jak i do wydatków na materjały kancelaryjne, opał, oświetlenie i t. p.

Muszę szczególniej zaznaczyć, że jednym z głównych powodów deficytu kolei państwowych jest wysokość wydatków personalnych. Wprawdzie nie mogę zaprzeczyć, że warunki życiowe są dzisiaj nader ciężkie, to jednak z uwagi na to, że Państwo ponosi przez wprowadzenie nowej regulacji płac niezmiernie wielką ofiarę materjalną, należy uczynić wszystko, aby uniknąć powiększenia ilości personelu i dalszego podwyższenia poborów. Każde żądanie, skierowane w tym czy owym kierunku zmierza wprost do jeszcze większego podkopania sytuacji finansowej.

Jestem przekonany, że tak duży organizm, jaki stanowią pracownicy kolejowi, przez solidarne popieranie interesów Skarbu Państwa w wyżej wskazanych kierunkach osiągnie poważne korzyści finansowe zarówno bezpośrednio przez współdziałanie jednostek, jako też pośrednio, świecąc dobrym przykładem dla społeczeństwa.

Minister:

(—) *K. Bartel*

4.

ROZPORZĄDZENIE

Ministra Kolei Żelaznych w sprawie zakazu noszenia odznak wojskowych przez urzędników i funkcjonarjuszów cywilnych, z dn. 17/IX 1920 r. № 37208/20.

Rada Ministrów na posiedzeniu z dnia 16 sierpnia r. b. powzięła następującą uchwałę:

Urzędnikom i funkcjonarjuszom cywilnym zakazuje się pod surową odpowiedzialnością dyscyplinarną używania w umundurowaniu cywilnem:

a) naramienników,

b) czapki kroju przepisanego dla wojska linjowego i oznaczenia na niej stopni służbowych w sposób przepisany dla wojska,

c) okutego daszka przy czapce,

d) szabli i temblaka (porte-epée) wzoru i barwy przepisanej w wojsku,

e) orła z tarczą u dołu.

Niniejsza uchwała wchodzi w życie w miesiąc po ogłoszeniu.

Podając powyższą uchwałę Rady Ministrów do wiadomości, polecam wydanie stosownych zarządzeń, aby zakaz powyższy był jaknajdokładniej przestrzegany.

Minister:

(—) *K. Bartel*

5.

OKÓLNIK

Do wszystkich Dyrekcji Kolei Państwowych, z dn. 20/X 1920 r. № 38100.

Pan Szef Sztabu Generalnego W. P. nadesłał na moje ręce następujące pismo:

NACZELNE DOWÓDZTWO W. P. Warszawa, dn. 14 września 1920 r.
(SZTAB GENERALNY)
Oddział III
№ 9920—III.

Podziękowanie za wytężoną pracę, sprawność i szybkość w przerzucaniu transportów wojskowych.

Do
Pana Ministra
Kolei Żelaznych
w Warszawie.

„W momencie ześrodkowania wszystkich sił społeczeństwa Polskiego do największego wysiłku celem wyparcia z granic Polski krwawege najeżdcy stanęli do współpracy z armją, walczącą w polu, jak tylekroć przedtem, tak i teraz, kolejarze polscy.

Praca ich w okresie ostatnich bojów dała możność przerzucania masy wojsk z szybkością i sprawnością rekordową, umożliwiając wykorzystanie jaknajenergiczniejsze rozkazów Nacz. Dtwa, uwieńczonych zwycięstwem.

Za pracę powyższą Naczelne Dowództwo przesyła na ręce Pana Ministra wszystkim kolejarzom swoje szczere uznanie i gorące podziękowanie".

Za zgodność:
Szef Oddz. III
(—) *Piskor*
płk. szt. gen.

Szef Sztabu Generalnego Wojsk Polskich:
(—) *Rozwadowski*
Generał-Porucznik.

Powyższe pismo należy podać do wiadomości wszystkich pracowników Dyrekcji przez ogłoszenie w najbliższym dyrekcyjnym „Dzienniku urzędowym".

Minister:
(—) K. Bartel

6.

ROZPORZĄDZENIE

Ministra Kolei Żelaznych w sprawie zamknięcią dla wyładunku trzody chlewnej podmiejskich stacji Wawer, Falenica, Otwock, Celestynów, Pilawa i Garwolin, położonych w granicach Dyrekcji Kolei Państwowych w Warszawie, z dn. 1/X 1920 r. № 39551/23.

W porozumieniu z Ministerstwami Rolnictwa i Dóbr Państwowych, Aprowizacji, oraz Spraw Wewnętrznych zamyka się z dn. 10 października r. b. dla wyładunku trzody chlewnej stacje Wawer, Falenica, Otwock, Celestynów, Pilawa i Garwolin, położone w granicach Warszawskiej Dyrekcji Kolei Państwowych.

Minister:
(—) *K. Bartel*

7.

ZMIANY OSOBOWE

W Ministerstwie Kolei Żelaznych.

	Data	Stopień służbowy	Wysokość pensji miesięcznej pozaetatowej w mark.
W Sekretarjacie Generalnym.			
Mianowani:			
Referentem:			
1) Łopiński Zygmunt	1/VI 20	VII	—
Sekretarzem:			
2) Stopczyński Kazimierz	1/VII-20	IX	—
Zwolniona:			
1) z Mirowskich Dammowa Stefanja, urzędnik pozaetatowy	5/VIII-20	—	—
W Sekcji Administracyjnej.			
Mianowani:			
Starszym Referentem:			
1) Skala Andrzej	1/VII-20	VI	—
Naczelnikiem Kancelarji:			
2) Dawid Józef	1/V-20	VII	—
Pomocnikami Referenta:			
3) Smagała Józef	1/V-20	VIII	—
4) Bielański Władysław	1/V-20	VIII	—
Sekretarzem:			
5) Spytkowski Juljan	1/V-20	IX	—
W Sekcji Finansowej.			
Mianowani:			
Starszymi Referentami:			
1) Świergocki Leopold	1/IV-20	VI	—
2) Zając Jakób	1/IV 20	VI	—
Referentami:			
3) Myszkowski Marjan	1/V-20	VII	—
4) Varhely Włodzimierz	1/V-20	VII	—
5) Stromenger Karol	1/VII-20	VII	—

	Data	Stopień służbowy	Wysokość pensji miesięcznej pozaetatowej w mark.
W Sekcji Taryfowej.			
Zwolniona:			
1) Miszke Irena, st. kancelistka	1/IX-20	—	—
W Sekcji Eksploatacyjnej.			
Mianowani:			
Starszym Referentem:			
1) Inż. Zeniuk Michał	1/V-20	VI	—
Referentami:			
2) Grycko Aleksander	1/IV-20	VII	—
3) Gerstman Tadeusz	1/V-20	VII	—
Pomocnikami Referenta:			
4) Grzeszkiewicz Władysław	1/IV-20	VIII	—
5) Wejnert Ksawery	1/IV-20	VIII	—
6) Dann Marjan, urzędnik pozaetatowy	1/V-20	VIII	—
Kontrolerami:			
7) Kęcki Jan	1/IV-20	VIII	—
8) Sobociński Leonard	1/IV-20	VIII	—
Przeniesieni:			
Do Sekcji Prawno-Likwidacyjnej:			
1) Rutkowski Juljusz, referent	9/VIII-20	—	—
Do Dyrekcji Kol. Państw. w Warszaw.:			
2) Korabiewski Stanisław, st. referent	16/VIII-20	—	—
W Sekcji Techniczno-Zasobowej.			
Przeniesiony:			
Do Sekcji Eksploatacyjnej:			
1) Gutkowski Stanisław, radca ministerjalny . . .	9/IX-20	—	—
W Sekcji Prawno-Likwidacyjnej.			
Mianowany:			
Pomocnikiem Referenta:			
1) Luciński Aleksander, urzędnik pozaetatowy . .	1/VII-20	VIII	—

	Data	Stopień służbowy	Wysokość pensji miesięcznej pozaetatowej w mark.
Zwolniony:			
1) Michalski Aleksander, referent	1/X-20	—	—
W Biurze Prac Organizacyjnych.			
Mianowany:			
Starszym Referentem:			
1) Batycki Władysław	1/V-20	VI	—
W Kontroli Ministerjalnej.			
Mianowani:			
Referentem:			
1) Kałuski Józef	1/IV-20	VII	—
Starszym Kancelistą:			
2) Górecki Antoni	1/VI-20	X	—
Urzędnikiem pozaetatowym:			
3) Wodniak Hermina	1/VII-20	—	800

8.

ZAWIADOMIENIA.

Unieważnienie biletów służbowych wolnej jazdy.

Bilet służbowy I klasy № 2054 wystawiony na nazwisko ks. Feliksa Bolta, ważny zaś w obrębie Dyrekcji Gdańskiej, Warszawskiej i Poznańskiej z powodu kradzieży, niniejszem unieważnia się.

Z powodu skradzenia unieważnia się bilet służbowy II kl. № 802 na okaziciela, z terminem ważności do odwołania, wydany dla urzędnika Sekcji Administracyjnej Ministerstwa Kolei Żelaznych na przejazd w obrębie wszystkich Dyrekcji.

Tłoczono w Drukarni Państwowej 11138